

ЛИС МИКИТА

БАТЬКИ І ДІТИ

— Молодий чоловіче! Чому не включаєтесь в нашу громадську роботу?!

МРІЯННЯ ПРО НЕМОЖЛИВЕ

Здається, є ще дерево на світі
 Що з нього Єва овоч скуштувала.
 Якби то знати де? Я скуштував би.
 Я всі поїв би овочі. Поїв би!
 У тіні листя вічного я ліг би
 І, гикаючи, травив би я совість.
 А люди? Ах, ненависно плювали б
 На мене ситого — і навіть мертвих
 Приводили б і однозгідно пальцем
 Показували б їм: „Ось він, обжора!“
 І мали б рацію. Як грім. І мали б!
 У що ж би світ прекрасний обернувся,
 Телепаний цнотливістю й гріхами?
 У кашку з молоком. У теплу кашку!
 І пам'ятник мені здвигнули б люди,
 Моїй ганьбі, на всі віки тривалий,
 Веселий пам'ятник — на пострах дітям:
 Мою подобу з качаном у роті
 В бунтарській позі — п'ятами у космос!
 Якби я дерево знайшов!
 Не бійтесь, не знайду.
 Не хочу.

Б а б а й

(Частушка)

Ми і ви — одна комуна,
 Ми і ви — один народ,
 Від якута до румуна,
 Від Баку до білих вод!

Тож усе, що з поля, з клуні,
 Що з копальні, що з води, —
 Все належиться комуні,
 Все дайош сюди!

В нас усі дорібки спільні,
 Соц-змагання добровільні,
 Всяк працює на загал —
 Ми і ви, і весь кагал.

Все артільне, все фабричне,
 Геть усе єдиноличне,
 Від бурди до баланди —
 Все дайош сюди!

Що там ще? — Тарас Шевченко.
 А за ним? — Франко Іван.
 Все дайош, чи „ко“, чи „енко“,
 Чи старий Боян.

Нас бо міцно воз'єднала
 Та одна окопна вош,
 Що кусала і казала:
 „Все сюди дайош!“

С і г м а р о

Е П І Г Р А М И

АКТУАЛЬНЕ

Факт. Це знає кожний жлоб,
 Кожна партія і секта:
 Тільки в Краю наших б'ють —
 Зараз краще йде колекта.

СВІТЛИЧНОМУ — ПРИСВЯТА
 Справа почалась „Прологом“ —
 І сумним скінчилась
 епілогом...

КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

Наші Бандуристи!
 Як вони співали..
 На самий Великдень
 Заколядували...

УККА і КУК,
 ПАУК і АПУК..
 Трохи воно скучно
 І не милозвучно..

П а п а й

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ЛИСА МИКІТИ

(Під проводом магістра гуморології й сатиризнавства
 Івана Евентуального)

БАБА — слово, що не завжди є прикметою особи жіночого роду. Бабами не рідко бувають і чоловіки.

БАВОР — німецький господарчий меценат, що радо давав остівцям... по шні. Після війни остівці радо давали по шні баворові.

БАГНО — крем для обличчя, який застосовує одна партія до другої.

БАДЬОРИГІ — той, хто завжди тримає хаїст бубликом.

БАЗА — гніздо, де курочка несе атовомі яйця.

БАЙДУЖІСТЬ — сталий настрій української еміграційної громади по відношенню до своїх науковців і мистців.

БАЛДА — людина пересічних розумових здібностей.

БАМЛАГ — установа, за допомогою якої в СРСР збудували соціалізм.

БАНДИТ — постійний клієнт американських банків.

БАРАККО — архітектурний стиль доби другої світової війни.

БАРАБАН — музичний інструмент, що викликає високі душевні емоції.

БАРАН — законний чоловік овечки.

БАС — жіночий голос, вироблений за участі горілки й сигарет.

БАТЯР — старокрайовий кавалер

БЛОХА — спортсменка по стрибках угору.

БУДКА — собачий апартамент, якому заздрять бездомні люди.

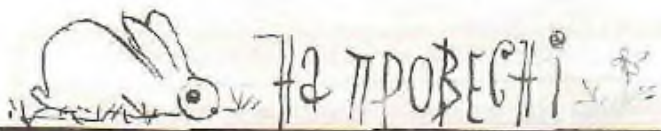
БУРДА — щоденний харч советського робітника.

БУЗА — зміст промов на комуністичних з'їздах.

БУК — виховне приладдя для дітей-підлітків, яке, на жаль, тепер мало практикується.

БУРМИЛЮ — суб'єкт приємної зовнішності.

БИТНИК — збудник гістерії серед неповнолітніх дівчат.

72 ДРОВЕСТІ

На клаптику України на цій вільній землі запахло було весною, хоч у лісі ще синіли тут то там пласти снігу, ще стиналось льодом Зелене озеро і мініатюрний ставок, з човником-сиротиною, зануреним по вірця у воду.

Проте в природі відбувався перелім; це відчували жовтококі верби на узліссі, що перші міняють зимові суконки на весняні, і той пухнастий, сірий зайчик, що, висунувши носа з торішнього малинника, цікаво приглядався нам, ну, та й пан Берізка, майстер на всі руки, що пробував брати перші соняшні купелі на могутній каменюці коло пансіону "Київ".

— Гарні расові зайці водяться у вас на "Союзівці", — показую на пухнасту тварину в малиннику.

Пан Берізка відкрив лише одне, але досвідчене господарське око і покрутив головою:

— Цей не наш.

— Що значить — не наш?

— Не наш, кажу, не з нашої території. То сусідський, з Ентеешівки.

— Звідки?.. Ніколи не чував про таку оселю.

— Це ж і не оселя, — присів пан Берізка на камені і витягнув коробку з цигарками, — а ліси-гори, що їх дарувала пані Данильченко Науковому Товариству імені Шевченка. Звідти заскакують до нас у гості такі ось наукові зайці, як цей клаповушник, що сидить під корчем.

В цьому місці я вже розкумекав, що пан Берізка злегка мене підтягає, але з приємністю продовжував діалог.

— А чим відрізняються сусідські зайці від ваших? — питаю.

— Вухами, — пояснив пан Берізка. — Бачите, які в нього довгі вуха, яка велика голова, які вдумливі очі?.. Сидить ото, ніби професор за катедрою і ніби розв'язує якусь важливу наукову проблему.

— Яку, наприклад?

— Ну, скажемо, що робити Науковому Товариству з цими чотирьома тисячами акрів скал, хащів та верпетів, кому їх вирентувати під партизанку: Угавері чи Визвольному фронтові?..

Нашу розмову перервала несподівана поява на арені подій ще одного зайчика, цим разом прудкого й бистроногого, що тільки мелькнув хвостиком на полинці коло православної каплиці і зник між сосонками.

— О, цей прудкий напевно ваш, — кажу.

— Не вгадали, — заперечив пан Берізка.

— А чий же?

— Цей зі "Сумівки" пригнався. Хіба не запримітили, який він бистрий, жвавий, виспортований?.. А як вискочив на полянку, став на струнку, на задні лалки, а праву передню підняв угору, ніби віддавав вояцький салют!

— Ну-у-у, я цього не завважив, признаюся щиро... Та й не хочеться мені вірити, щоб зайці забігали сюди аж із Сумівської оселі. То ж буде з півгодини дороги автомобілем?

— Ех, — махнув рукою пан Берізка, — що значить пів-

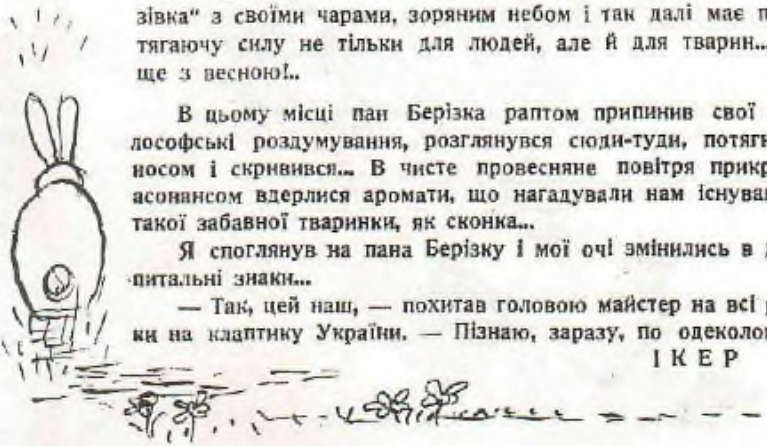
години дороги, коли вас нападе любовна гарячка! А "Союзівка" з своїми чарами, зоряним небом і так далі має притягаючу силу не тільки для людей, але й для тварин... А ще з весною!..

В цьому місці пан Берізка раптом припинив свої філософські роздумування, розглянувся сюди-туди, потягнув носом і скривився... В чисте провесняне повітря прикрім асовансом вдерлися аромати, що нагадували нам існування такої забавної тваринки, як сконка...

Я споглянув на пана Берізку і мої очі змінились в два питальні знаки...

— Так, цей наш, — похитав головою майстер на всі руки на клаптику України. — Пізнаю, заразу, по одеколоні..

І К Е Р

НА СТОРОЖІ ПАТРІОТИЗМУ

„Boa Constrictor”

„Панські жарти”

„Борислав сміється”

Помічається, що українські критики й літературознавці у вільному світі зразу взяли правильний курс у підході до ювілейно-франківської тематики: самі, покищо, не квапляться друкувати якісь фундаментальні монографії чи розвідки, присвячені Великому Каменяреві, зате ударно розкритиковують все те, що на цю тему друкується там, під Советами.

Позиція принципова і, передусім, доволі вигідна...

Таку правильну й принципову позицію зайняв у щоденнику „Америка” п. Володимир Мацьків із Філадельфії. В статті п. з. „Пофалшований Лис Микита” автор розгромив небіжчика Максима Рильського за те, мовляв, що той перередагував, точніше — пофалшував Франкового „Лиса Микиту”, переклавши його з галицької мови на українську.

„Правда, — пише п. Мацьків, — мова Франкового „Лиса Микита” була занадто галицька і для мешканців східних земель України не все сприйнятлива. Але знаємо, що в світі є немало літературних творів, написаних говірками, і ніхто їх не перередагує...”

Тут саме вирине проблема, над якою варто призадуматись... „Лис Микита”, як знаємо, це книжка, призначена для юного читача, для дітвори. З літературного твору дитина повинна навчитися правильної літературної мови, вимови, наголосів і т. д. Як же вона те все вивчить, коли книжка написана говіркою?.. Наша думка така, що якби „Лиса Микита” не зукраїнізував був Максим Рильський в Україні, це повинен був би зробити, для добра дітей, хтось з добрих українських поетів тут, на еміграції.

Поза тим, гадаємо, пора вже перестати ділити наших дітей на „галицьких”, „східноукраїнських”, „буковинських” і т. д., бо це такий самий анахронізм, як думки, погляди і писання деяких тутешніх „франкознавців”. (К.-Р.)

О... МІШКА
З ЛИСЯЧОГО...

Приклад, як можна спіймати двох сорок за хвіст: Розпинаючись за Світличного і Дзюбу — ударити по Коротичеві і „реалітетниках”.

Гуцули відбули свій з'їзд на Союзівці в гуцульських строях... Цікаво, в яких строях з'їдуться бувші в'язні Берези Картузької?..

Одна з популярних товариських розваг політичної еміграції під сучасну пору: розводи...

Гасло патріота: „Все для України, решта для мене!”

Після вистави „Легкодуха” в Нью-Йорку: „Це дійсно легка комедія, тільки вони затяжко її грали”.

Сказав один старший парубок: „Всюди добре, а в гостях найліпше!”

Дещо з медицини: дослідні над спадковістю показують, що діти бездітних батьків рідко коли мають власне потомство...

ДОБРИЙ КАНДИДАТ

— Виберім інженера до дирекції... Він людина з практикою.

— Так, так... Вже завалив одну Кредитівку...

Під час нарад Підготовчого Комітету для скликання Світового Конгресу Українців була мова про те, як відзначити цю вікопомну подію: поставити пам'ятник чи висипати монету?..

● Атмосфера в Головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті була б дуже приємна, якби головні урядники були так само чемні по конвенції, як і перед нею.

● Загальна опінія є така, що В. Леснякові найкраще вдалася четверта дія "Камінного Господаря", тобто трактат з шампанським в Українському Інституті Америки.

● На відкритті другої річної виставки нью-йоркського Відділу ОУМА всім дуже сподобалась відмалювана нашими мистцями долішня зала Літ.-Мистецького Клубу.

● В Нью-Йорку говорить, що якби д-р Ігор Соневицький та маестро Іван Задорожний ще трохи потиснулися, то могли б обслужити всі наші хори на Сході Америки.

● Одному з наших славних танцюристів вже набридли ювілеї і він задумав женитись: може на весіллі владється йому зібрати трохи більшу колекту, ніж на ювілеї.

● У зв'язку з тим, що в Гантері плянується будова нової дороги, тамошні наші землевласники мають тепер одну тему до розмови: скільки кому обріжуть?

● Кажуть, що п. Фіосип Лисогір так знаменито відіграв свою ролу в кольоровому фільмі "Наша Союзівка", що трохи не дістав цього року нагороди "Оскара".

● Довідуємось, що на Лікарському Науковому З'їзді в Чикаго, в травні ц. р., заповіджені доповіді за новим календарем, а дискусія відбудеться за старим...

● Ситуація у В'єтнамі показує, що американці запрошують комуністів до мирних переговорів бомбами щораз то більшого калібру.

З МІЖНАРОДНОГО ФУТБОЛУ

Українці з "Чорноморської Січі" програли до еспанців з "Тризуба" 6:0.

Еспанці з "Тризуба" програли в першій грі до шкотів з УСК-у 1:0, в другій грі шкоти з УСК-у програли до еспанців з "Тризуба" з рахунком 6:0.

Переможцем у змаганнях за Чашу Сходу Америки вишов Український Спортовий Клуб "Тризуб" з Філадельфії.

ВАРВАРСТВО

— Зверніть увагу, яке варварство, — сказав англієць українцеві. — Африканські комуністичні письменники перекладали твори Бокаччо, Данте з російської мови й написали, що це російські письменники. Невже вони не знають, що то італійці?

— Ніяке не варварство. Англієцькі письменники перекладали твори українських письменників і назвали їх росіянами, — відповів українець.

— Так, бо ми ж не знаємо української мови, — виправдався англієць.

ЯЧИЙ КОМЕНТАР

Нью-Йорк Таймс з 14-го квітня приніс новинку, що в СРСР ують три пароплави, які носять імена видатних радянських письменників: "Олександр Кін", "Тарас Шевченко" та "Франко"...

Інтересною є така опінія, що "Нью-Йорк Таймс" — це найсолідніша газета, що сформувана в світі.

В лондонських "Відомостях" читаємо, що філіпінський президент Маркос проголосив "Сто днів мовчання" у власному уряді, щоб члени кабінету перестали балакати, дебатовати, а взялися до праці, кожний у власному ресорті, по своїй спеціальності.

Приклад гідний того, щоб його наслідували всі наші центральні установи...

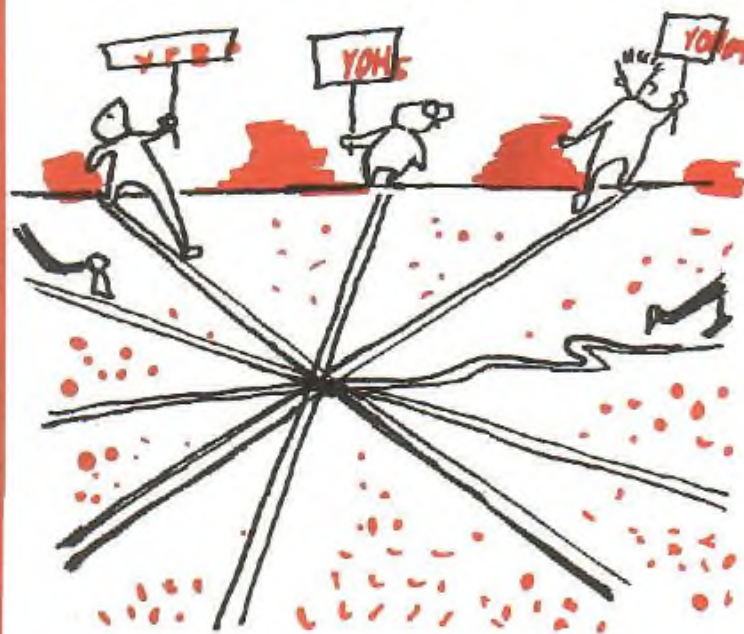
WELCOME UNA CONVENTION

„Великий Шум“

„Основи Суспільности“

„Перехресні Стежки“

У нас багато проблем. Куди лише поглянете, від них так і нишуть. І це озана, що ми діємо, що ми боремось завзито. Без проблем немає діяльності і без проблем діяльність не була б проблемою. Проблеми, кажіть, що хочете, — це душа нашої діяльності. Без них ми не ми і слава наша вітер в полі... Через цей навал проблем дуже часто не знаємо, де ми, де наш ворог і як наша справа стоїть. Це, бачите, теж проблема... Але навіть найбільші діячі тут безраді. Однак вони цю обставину вміло використовують. Чим більше замішання, чим більший хаос проблем, тим краще. Ніхто не знає, хто кого б'є, і ворог в нас усюди. Ми чайже боремось на всіх фронтах!.. Головне — стати лицем до проблеми і бити твердо і зовсім певно кожний обірве...

Так, проблем у нас нівроку. Це справді проблема, що стільки в нас проблем. Там календар зчинив бучу, тут за зустрічі побились, а там знову визвольна боротьба розбила наші авангарди... Але наші діячі люблять проблеми. Вони без них, як риба без води. Раз діяч, так вишукуй проблеми, це ж національний обов'язок... А нарід вже собі лопитиме голову і один одного зажиратиме на смерть... Така вже, мабуть, ціль проблеми. Діячі кохаються в проблемах і стають самі проблемою. Вони вишукують, б'ють і товчуть безупину. Коли читаю нашу пресу, і ду на збори, чомусь мимохіть ввижається мені не ступа, а ступище, що б'є, товче не вгаває...

Кажуть філософи, що кожна розв'язана проблема породжує нову проблему. У нас воно інакше. Заки візьмемось розв'язувати одну, — вмить створимо масу інших, і першу — мов ділько проковтнув... І завважте ще одну аномалію. Малі діячі, звичайно, хапаються за великі проблеми. Це прямо "бути або не бути..." Великі діячі, а в нас таких багато, навпаки. Вишукують вам щось таке маціцьке, що хоч під мікроскоп бери. Там колос, а тут майже порошок... Але пождіть. На це вони великі діячі. Коли почнуть сопіти, розшолопувати і роздувати, то таке щось вийде, що не світ, а вся вселенна в голові вам перевернеться... А серед громадянства на десять років гризня і ворожнеча. Так вони нам заорють...

Як родяться проблеми? Це складна справа. Це, пробачте, теж про-

ЦИРАНКЕВІЧ І ДЕ ГОЛЬ

Недавно прем'єр Людової Польщі Циранкевіч офіційно відвідав Францію. У розмові з президентом Де Голем Циранкевіч дуже вихваляв французьку культуру, літературу, але під кінець зробив завваження, що у Франції, все ж таки, є ще деяке число неграмотних...

— Так, це правда, — відповів Де Голь, — зате в моєму уряді немає анальфбетів!

З РАДІОСТАНЦІЇ ЕРИВАНЬ

— Чи самоходом марки "Волга" можна зробити закрут при швидкості ста кілометрів на годину?

— Можна, але тільки один раз...

ЩОСЬ НЕ В ПОРЯДКУ

— Пане докторе, мені здається, що ви записали моєму чоловікові не ті ліки... Згідно з рецептою, він повинен під час спазмів шлунку випити чарку коньяку?

— Так, це правда. Ну, і що?

— Та раніше були в нього спазми раз на тиждень, а тепер кілька разів на день.

З ПОДРУЖНИХ РОЗМОВ

— Чоловіче, ти сьогодні вночі знову крізь сон балакаєш!

— То вже мені і вночі не можна слова сказати?..

На майівку чи з майівки,
На мандрівку чи з мандрівки,
Куди ідемо чи йдемо, —
До "Веселки" все зайдемо!

В кожній порі дня і року приємно відвідати наш дитячий центр на долині міста Нью-Йорку — Українську Цукорню "ВЕСЕЛКА", де завжди зустріне Вас привітна атмосфера, ввічлива обслуга і своє рідне товариство. А кухня "Веселки" знана з того, що дуже смачна, здорова і дешева. То ж не забудьте нашої адреси:

"ВЕСЕЛКА", 144 — Друга Еваню (в Пластовому Домі!)

З САТЕЛІТСЬКОГО ГУМОРУ

У Варшаві прибігав до психіатра перестрашений панок.

— Рятуйте, пане докторе, в мене велика біда: одне думаю, друге говорю, а цілком що інше роблю!

— Вибачте, я партійних не лікую.

ПЕРЕД КОНЦЕРТОМ

— Дякась, пані Голосна купує для когось квіти!

— Не для когось, а для себе. Вона ж співає сьогодні на святочній академії.

БЮДЖЕТ

Жінка укладає місячний бюджет і каже до чоловіка:

— Згляш, удалося мені зв'язати кінець із кінцем, тільки не знаю, що зробити з тою люкою, що повстала в середині.

блема. Діячі є проблемою, живуть для проблем і дають життя проблемам. Проблеми родяться в діачах і породжують нових діачів... Зачароване коло. Парадокс! Але пригляньмося. Зродиться проблема. Ні звідси, ні звідти вона плигне. Не важне, хто її нишув, хто її підніс. Коби лише проблема. Гукають враз, зарепетують і ось вона лежить на нашій ниві, мов красуня гріхом приманлива... І вмить стовпляться діячі. І старі і нові. Для цих останніх це дебют. Їх породила ця проблема. Усі волають в безгоміння, один одному кричить до уха. Значить діють. А даліше поділились. Проблема полягла. І вже вам партії нові, віллами і відламки і кусні невеличкі. Битва неминууча, різня страшна заповідається. Тут на вічу хрестіла аомлять, там з мікрофону вже батіг зробили. Падуть перші жертви. І на кінець стає проблемою це, що ніхто не знає, де справжня проблема і хто кого за що б'є... А проблема перша, що всіх половила, лежить на ниві і незаторкнена копає...

Треба діяти. Треба писати історію. Але як ми в ній запишемось? Ми не знаємо, чи всміхнеться нам майбутнє, ми знаємо лише одне. Майбутні покоління сваяжуть, що розпоростили і замучили нас проблеми, їх було так багато, нас шораз менше... І запишемось в історії не героями, не мужами, а проблемою многогранною, проблемою великого абсурду...

Для посполитого народу Український Народний Союз є Батьком, але для ексекютиви він — мама.

Життя є як шоколяда; не таке солодке, але таке чорне.

ДУМКИ

Для посполитого народу Український Народний Союз є Батьком, але для ексекютиви він — мама.

Життя є як шоколяда; не таке солодке, але таке чорне.

В СУДІ

Авто вдарило жінку. В суді питаються її:

— Де вас авто вдарило?

— Як би то сказати... Як би я була автом, то на тому місці я мала би реєстраційну табличку.

— Чого біжиш?
— Доганяю Америку...

Є розмаїті люстра на світі.

Є такі, жи ек дивити си, то всьо вігледає поменшено. Відав, жи таке люстро тримают у Фільдельфілі.

Є тиж такі люстра, жи побілушют. Аби екый був малий кордупель, то ек поднит си до люстерка, то зробіт си такий великий, ек тополі. Чуа сми, жи такі люстра дуже си придают нашому Укака в Нью-Йоргу.

Є ше такі люстерка, жи показуют всьо скривдене. Аби екый був простий Долицкий у "Америці", то го зігне у щитри спогібелі.

Або ше може бути таке люстро, жи всьо покаже горіногамн. Жони то аби ліпше до такого люстра не підходили. Воно придає си найбільше нашим казетерам, жи кужду справу мусово обертают навдворіт. Мусет таке люстро мати, бо вони, сарачета, з того хліб едет і даету насущну.

А є ше в нас такі нациналні бари, жи мают люстра напротіа особи, жи п'є пиво, ци горівку. То ек тота особа бесідує з кимос за політику, шо си в світі діє, то люстро зараз показує, ек тото діє си ліпше у нас.

Куждий тото не ввидит, мусит юж мати трохи, ек то си каже, в чубку, і мусит до силевкі, з екої п'є, кенути зерно проса.

Я тото віпробував у едній нашій барі і люстро фунцінувало апсолотян.

А тото було так.

Сижу я в барі, п'ю собі пиво, а тут сів коло мене чоловік, жи затруднює си політиков у комитеті. Такого відразу не мож си нич питати, бо нич вам не скаже, аби го різав. Всю політику ме дусити в собі і від того так напучненіє, аж посиніє.

Найліпше тоді казати дати едну, ба й другу порцію панскої горівки, аби змек, а потім то вже мож си питати, шо вам на голову прийде. Момвнтални език му си розвеже і цала політика вилізе з нього наверх, ек из діравого міха.

Так воно стало си й на тот раз. Зачіпив я за висону американц-

З СУЧАСНОГО ГУМОРУ В УКРАЇНІ

Два советчики вибрались у Великий Тиждень на село і помітили, як святково одіті люди спішили до церкви, до Плащаниці.

— Що це нині у них за свято? — спитав перший.

— Велика П'ятниця, коди Ісуса Христа замучили, — відповів другий.

— Ти що, до церкви ходиш? — скрикнув перший.

— Ні відповів другий, — я закінчив безбожницький курс і тепер все знаю.

ПЕРЕД ВАКАЦІЯМИ НЕ ЗАБУДЬТЕ ВИСЛАТИ ПОЖЕРТВУ НА ЛІТЕРАТУРНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД „СЛОВА“!

8 MILE & BEECH
 Tel.: KE 1-1303, KE 1-1304 and
 531-9599
R. КУКУРБА
 менеджер

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ

Викликаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

ПО КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

— Подумайте! Півтора мільйона українців в Америці і не було кого вибрати за головного касира!

З ПОЛЯ БОЮ

— Ти його надто не стріляй, щоб ми мали з ким переговорювати...

ку політику. То він каже:

— Куждий американт на політиці дурний, ек чіп.

Поднавив си я в люстро, нам чіпа не показало, але показало чобіт. А тот чоловік каже далі:

— Забогато з моцкалема си панькают. Але, мой! Хоц нині подают собі сервус, то завтра ек моцкаль вірхтує до поритку.

Дивлю си знов у люстро, ек воно у тім нас понаже.

Показало, екий то великий рух і гармідер чинимо протів моцкаля з едного боку, а з другого, ек у тот сам час моцкал робит из нами всьо, шо сам хоче. Поділив нас надвое, а потім на четверо, а ше потім на седмеро, а далі на десетеро, на шіснацетеро, ділит нас і ділит, нашими власними руками, а ми хоц і кричимо, і притинстуємо, а робимо того, шо вони, пскровські моцкалі, хотет.

— Віда у цесім, жи американец не знає нашої гісторії...

У люстру мигнуло і показало, жи ми тиж не знаєм свої гісторії та й нич смо си з неї не навчили.

Ше казав тот чоловік, жи американські казети навмисне всьо, шо си тичит українцкої справи, перекручуют.

А шо люстро показало? Та ми сами собі перекручуємо кужду справу навмисне, і то кужда партія на свое енакше копито, жи до правдивої правди тежко си доколувати.

Богато ше вогорив, а на кінци каже:

— Шо би смо не робили, то нич апсолотни не поможе, бо Америка нас не любить і — дацо!

Люстро аж задренчило. І ружними знаками показало:

— А ви, мой, самі себе любите — га? А не гризете си, ек тоті пси і то за таке, жи не варта плонуті?!

Не дослухав я до кінця, бо від люстра повіяло таким протегом, жим ухопив капелюх і борзо вибіг на стріту...

А тот чоловік лишив си при барі, бо він уже до того привик.

Гриць Зозуля

АВТОРОВІ ЕПІГРАМ

(В "Мітлі" від лютого)
Молодий Сократ
не навчав малят —
відавав на сміх
він осла старих.
Бо хоч "ветх і хром" —
все ж осел — ослом.

Хоч нова в нас путь,
ще осла цвітуть —
зовсім як колись.
Не перевелись!
Приклад — хочби й сам
автор "Епіграм".

Нині наш сарай
повний різних зграй:
свині, барани —
всіх мам сини.
Гавкає їм в тон
Мікі Сукінсон.

Чому б не "Мітла",
дотепу пола —
а така як він,
з дрюка та тростин.
От друкарню б став
та позамітав.

Був би наш горлач
аж тоді — "діяч".

Богдан Рубчак

НАШІ ПРИХИЛЬНИКИ

По дол. 6.50: Др. І. Кузик — Нью-Гевен, Ю. Ізю — Едмонтон і Др. О. Коропей-Павтакет.

По дол. 3.50: Др. В. Пасічняк — Дункірк і інж. І. Вінтоняк — Нью-Йорк.

По дол. 2.50: В. Кий — Балінгфорд.

По дол. 1.00: В. Мацик, М. Стрі-По дол. 1.00: В. Мацик, М. Стрі-лецька, Ю. Кігічак, С. Небеш і І. Стек.

По дол. 1.50: М. Семанишин, М.

По дол. 1.50: М. Семанишин, М. Клезор, С. Гавриш, Др. В. Гордицький, Т. Костюк, Др. Т. Ю. Куницький, Др. П. Біланюк, В. Боровик, о. І. Черкавський, О. Калика, В. Лах, М. Логуш, В. Майгутяк, Ю. Ревай, Ю. Ватаманюк, В. Вовк, інж. І. Заяць, А. Вацлавський, Т. Шевчук, О. Захарків, Др. Д. Квітковський, Др. Е. Карапінка, Г. Магмет, інж. Л. Савойка, Р. Трешньовський, Б. Біляк, Я. Судчак, інж. І. Панчак, І. Шелевич, Б. Кондра, С. Гельнер, В. Сакрин, М. Швейко, інж. Р. Рондяк, М. Охримович, Др. Р. Барановський, О. Мартинюк і М. Турянський.

ХТО ГОЛОВНИЙ КУХАР ?

О. Харина з Едмонтону за передплату для неї журналу, просить помістити ці слова: "Панству К. О. Хомякам і пані Стефі Базюк щиро дякую, щоб їхні серця завжди були наповнені радістю".

По 50 цент, до передплат долучили: В. Фішк, Е. Весоловський, С. Багий, о. Др. С. Гаюк, Е. Притула, В. Яшан, П. Самойлів, В. Волицький, І. Вітвицький, З. Стефанів, А. Муринець, В. Сусла, А. Пахолок і З. Кульчицька.

Щиро дякуємо

ДУМКА

— Не кажи "гоп", поки тебе хтось не перескочить.

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 3.50
піврічна передплата — 1.80
Editor Edward Kozak
"THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210